

Megjelenik reggeli és esti kiadásban, tehát mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:

Egész évre 10 ft, félévre 5 ft 50 kr., évnegyedre 3 ft, egy óra 1 ft. — Az esti kiadás külön kúldésére: a vidékre: Egész évre 1 ft 50 kr., fél-évre 80 kr., évnegyedre 50 kr., egy óra 20 kr.

Szerkesztői szállás: belső-tordautca 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 1—ször 7 kr. 2-ször 6 kr. 3-ször 5 kr. s egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj. — Hirdetések felvételnek: Helyben: a kiadó-hivatalban és Demjén László könyvkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler-nél (Neuer-Markt 11. sz.) Opatkai Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf Mosse off. Zeitungs-Agent. Nyilttéri czikkok:

sora után 20 kr. előleg beklüldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők. — Előzetések s hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez, helyben a kiadó-hivatalhoz küldendők be.

Bukurest, ápril 23.

— A dunai fejedelemségek állapotáról is elmondhatjuk, mily fordulat Isten jóvoltából!

Tegnap még a chaos közepében álltunk, még jól értesült körökben sem tagadták egy orosz-török invasio lehetőségét; ma a politikai láthatár felhőtlen, a viszonyok megszilárdultaknak látszanak, a fejedelmi trón sem ingadozik és Károly, a havakon utra készült férfiú földet érez lába alatt, ismét itthon érzi magát.

Mi lehet az oka e szembetűnő változásnak, a dolgok eme jobbra fordulásának? ezen töprenkedik itt minden idegen gondolkodó, ki már hozzászóltott volt azon eshetőség bekövetkezéséhez, hogy egy szép reggel a hohenzollerni helyét üresnek találандják, s csak a határról fog a románok fülébe hangozni: utánam az özönvíz.

De ime egyszerre egy Ararat emelkedett ki a vizek közül, s a sokat hányatott, tulzás által szirték közé hajtott államkák hajója kiköthetett.

E fordulatban sok része lehet, sőt van bizonyosan annak, hogy a berlini diplomácia ismét melegebb támogatásban részesíti a fejedelmet, mint tévé csak hetek előtt is — ez tagadhatlan. Hanem hogy a valódi mentő horgony azon józan politikában keresendő, melyet az új oláh kormány inaugurált — ezt a vérmesek, a kevésbé belátók is ismerik, sőt kezdik itt-ott hangosan beszélni is.

A román miniszterelnök legújabb körlevele nagyban befolyt a behullámzat lecsillapítására. A miniszterium feloszlata a kamarákat az országra hivatkozott azon kijelentéssel, hogy „bizalomteljesen fordul a közvéleményhez, mely most tisztában

van aziránt, hogy kik hajhásszák a szabadság és egyenlőség cége alatt saját önző érdekeiket.”

Ez a memento hatott a pártok kijózanítására. Hisz mindenki érezte, úgy szólva a levegőben volt annak felismerése, hogy az ország a hű álmak és a belügyek elhanyagolása által az idegen beavatkozás és az alkotmány megsemmisítése örvényének szélére vezetettet.

Hosszas ideig tartand-e ez üdvös kiábrándulás — erről jó állani alig lehetne; hanem, hogy a jelen kormányoknak e pillanatban sikerült a kormányrudat erős kézzel megragadni, s azzal helyes irányt adni, ezt mind inkább tapasztalhatni.

A Catargin kormány úgy mutatta be magát a népnek, mint a ki nem akarja magát a nép nyakára töltni, a ki nem akar szolgalelkű kamarát, hanem az alkotmányban keresi a támaszt reorganisáló működésére; a ki a szabadságot és rendet szereti, de ép ezért az alkotmánynyal kezében nem tūri, hogy a mi szent és sérthetlen, érintessék, és készen áll a keletkező vihar ellen az országot megóvni.

Ez az alkotmányos de egyszersmind erőlyes hang hatott befelé, észre téríté a torzsalkodó, az ország érdekeivel kockázó pártokat.

Azonban a belső alap megszilárdulása nem eszközölhetne volna egymagára a kedvező változást, a bizalom visszatérését: a külállomokkal való viszonyokban is változtatni kelle a vezérpolitikán; az új kormány ezt is megtette.

A fejedelmek és miniszterei az utóbbi időben több versen kijelenték, hogy az ország érdekében állónak tekintik fokozni és gyarapítani a jó egyetértést a portával, s a legbarátságosabb vi-

szonyba akarnak lépni az osztrák-magyar birodalommal. Az új miniszterium abban jár, hogy tetteleg bizonyítsa be, mennyire respectálja a portával kötött szerződéseket, s hogy ezeket tekinti az állam fennállhatása szegletköveinek; ép e czézből utazott el e napokban Konstantinápolyba a dunai fejedelemségek egyik legügyesebb diplomatája Strat. Másfelől mind többen-többen sorakoznak azon párthoz, melynek politikai dogmája az, hogy a Dunafejedelemségekre nézve életkérdés a szoros barátság fenntartása és ápolása Magyarország-Asztriával szemben.

Örömmel kell constatalnunk a jó utra térést, mely egyidő óta a Dimbovitza partján észlelhető; a mérsékelt pártok országszerte tetszéssel fogadják e jobbrafordulást, melynek utóirói az ország érdekeit szemmel tartó, ezt minden egyéb fölé helyező alkotmányos bepolitika, s a külszomszédhatalmak barátságát követés és nem ujjhuzás a lehetlenségek valósitása felé törekvésben.

Ha vajjon a mérsékelték józan pártja képes lesz-e az állam szekerét e helyes kerékvágásban állandóan, vagy csak huzamosan is megtartani, avagy a most, kárhuzatos művökön elszörnyedt, tartozkodó tulzók ismét kezökre kaparíthatják a kormány gyepölit — ezt még ma megmondani alig lehetne; a küljelte; az elsőt mutatják valószínűnek, s mi ezt is óhajtuk ép a dunai fejedelemségek érdekében; az ellenkező ismét felidézhetné a vihart, melyet egyrészen a véletlen neptuni szigonya csendesített le, és pedig csakis a tizenkettedik órában.

födék, azok felett lábszárakon perezeket tartalmazva előfántosantból vagy ezüstből. Mindnyájunkkal kezét fogva, a zenészek előtt álló pamagra ültek.

Alig, hogy elhelyezkedtek, egy meglepő szépségű leányka jelent meg a teremben. E nem várt földi lény bájjának látására meglepetésünk és bálmatunk általános volt. Gyermekek mosolyal ajkai körül s a legszeretreméltóbb ártatlanság kifejezésével arczán és egész valóján, észrevehető zavarban közeledett a konzulhoz, ki helyéről felugorva eléje sietett, kezét fogta s a dívánhoz vezeté, őt Primoli gróf mellé ültetvé, kinek Szulejka Bische néven, kegyeltje és barátja gyanánt be is mutató. E jelenetre Mirza Schaffy egyik hölgyalakja elevenült fel képzeletben s ilyennek véltem én ama hurikat, kikert kelet költői annyira lelkesülni tudtak.

A leányka még alig 15 éves, a legtökéletesebb szépségek egyike volt, kiket életemben valaha láttam, sugár és karcu. Hollófeketeségű dús hajzatában gyémántok és drága kövek ragyogtak. De mindezeket felülmúlták harmatfehér arca, hosszú méla pillákkal ellátott mandula alakú kék szemé, a merészen ívelt szemöldökkel; kissé hajlott orra, gyöngyörhöz hasonló fogai, s ezeket szegélyező klárisos rózsajakok. Ezekkel összhangzatban a legkedvesebb öltöny födé tagjait; böujju búza-virágkék selyem s arannyal pazarlásig áthimzett tunika, drága gombokkal ellátva, bő bugyogó fehér aranyzövetből, és a legpiczinyebb fehér atlasz papucskok sötét gyöngyökkel ékítve; míg hattyu nyakán pompás keleti gyöngyörhöz s karjain drága kövekkel tulterhelt arany karpereczeket hordott.

Valódi élvezet volt e két fiatalit így egymás mellett ülvé látni. Primoli gróf is alig tölté be még a huszadik élet, és észre lehetett venni, hogy egymásnak megtetszettek, és e miatti zavarukat alig is titkolhatták. Nem érte egymás nyelvét, szemükkel és arczjátékuk segítségével igyekeztek szívök érzelmét tolmácsolni, mi, azt hiszem, sikerült is.

A bájos Szulejkának kincstárral vetekedő ékszerreit mindenki bámulá és többen közelről is szemlélgették azokat. Magam is felkelve hozzá járultam, nem azért hogy drága köveiben gyönyörködjem, hanem hogy bókot mondhassek Bischara effendi favoritjának. Magamhoz véve a biztost, felkérém, fordítva arabsra, a mit a leánykának mondanó vagyok. A leányhoz fordulva, így szólám: „Kegyednek mindenki drága köveit bámulja; engedje, hogy én is egy pillanatra nem gyémántjait, hanem kelet legragyogóbb két csillagát, Afrika legszebb kék szemét csudálhassam!” Nyájasan és elpirulva nyujtott nekem kezét, kérdezve, hogy mind oly hízolgók az európai férfiak? — és elmosolyodott.

A szolgálk most elszedték csibukjainkat, és ujjal kávé, sorbetet, hülepet és más ehez hasonló nyálkáságokat hordottak fel, míg a néger gyerekek kitűnő havannah szivarokkal és felséges szultáni cigarettékkel kínáltak meg.

A konzul öcsse jeladására a zenekar most egy igen élénk, de ép oly zord jellegű afrikai táncdarabot kezdett játszani, sajátságos, s a mandolinhoz hasonló egy és két huru s vonó által kezelt hangszerein, mire a

A „Kol. Közl.” eredeti távsürgönye.

Feladott Pesten apr. 26. 11 óra — p. délelőtt. Érkezett Kolozsvárra apr. 26. 11 óra 50 p. d. e.

Páris, apr. 24. A versaillesi kormány 12 órai fegyvernugvást engedett. A párisi orvosnövendékek vonakodnak fegyvert fogni a felkelők mellett. A commune az összes vegyszereket lefoglaltatta hadi gépek és léghajók készítésére. Mac-Mahont a Németországból visszaérkezett katonák megéljenztek.

Konstantinápoly, Ignatieff egy fejedelmi congressus létrehozatalán működik. A görög és török kormány közt éles jegyzékváltás.

Bukurest. É.-Amerika Belchiotto izraelitát nevezte ki román főconsulává, megbízván azzal, hogy az izraeliták sorsának javítására gondot fordítson. A vörösek alább hagytak az izgatással.

London. Napoleon nincs többé Angliában, állítólag Normandiában szállott ki.

Bécs. April 25-re várták Hohenwart előterjesztését a Landtagok jogkörét illetőleg; egyszersmind Distel követ indítványozni fogja a direct reichsrathi választásokat.

Madrid. Carlista-csapatok mutatkoznak Sevillánál. Castelar kijelenti, hogy az új dynastia ellen a vég-sóig fognak küzdeni a republicanusok;

legszelelül ülő két tánczosnó felkelt, s a terem közepén egymással szemben állásba helyezé magát, a spanyol castagnetteket helyettesítő tallérnagyságu két réztányérral jelölve az ütenyt.

Maga a táncz a felső test különböző mozgásai és hajlongásai által képezve, az európaiak valamennyire illedelmellenek tetszetik. Koronként azonban többször forognak maguk körül, s a csárdásunkra emlékeztető lépésekkel helyet cserélnek, mire kihívó kacszérsággal tekintenek szanaszét, s egyik lábball térdre bocsátkozva földig borulnak, mint ezt a catsoukában és majd minden spanyol táncban láthatni. Így folytatva s befejezve mutatványukat, viharos taps-zaj között helyökre ültek.

Rövid szünet után a másik két szebb leány is felállott s egy mélabús dalt énekelt, kísérve a fekete selyembe öltözött két hölgy tambourinje által. Közbenközben a zene is megszűnt s a két leány az indusi bayadertáncok egy nemét igyekezett utánozni. Természetes, hogy roppant képzelődő tehetség kellett hozzá, ez ügyetlen mozdulatokban, a keces bayaderek elbűvölő szerelmi tánczát felismerni! Mindennek daczára általános meglegedés hangja nyilvánult a vendégek között s a tapsok most sem hiányoztak.

A működő hölgyek egy pohár malagát s különböző csemegéket kaptak jutalmul, melyet nekik a szolgálk fehér aranyzövetekkel betakart tálcákon nyujtottak át.

Meg vagyok győződve, hogy sokan e sorokat olvasva, különösképen fogják találni, miszerint keleten, tehát ép ott, hol a szeszies italok élvezete általánosán tiltva van, muzulmánok és arabok fiatal leányai imamjok s kormányzójuk jelenlétében részesüljenek azokban. Igen is! Mert a mohamedán vallású tánczosnók a próféta különös szabadalmával dicsekednek, melynek értelmében ök a táncz által elvesztett erő visszanyerésére, bájaik fentartására és főkép testi és szellemi ruganyosságuk felvillanyozására annyira szükségelt szeszies italokat folytonosan használnak. Azt hiszem, hogy a próféta e szabadalmával, a szépnem több részével szemközt igaztalanságot követett el.

Kedves házigazdánk többszöri kérelmére a szép Szulejka is eleget teendő óhajunknak, nagy örömrünkre egy szerelmi tánczot járt. Midőn így megszabadulva felöltöztől, karsu növéseinek arányát teljes szépségben láttatá, bálmatunk hangos kifejezésében tört ki. E kedves gyermek anyni szeretetreméltósággal, anyni művészettel tánczolt, hogy elbűvölt bennünket s tapsaink szünni sem akartak. Kimerülve és örömkönyekkel hosszú szempilláin a konzul lábaihoz hanyatlott s ott egy tabouretre ült. Majd két leány járult hozzá, egyike valamit italt nyujtván neki, a másik egy habos és két szélén arany arabeskekkel ellátott fehér kendőt tartott odá, melylyel száját és picziny kezeit megtörölte.

Ejféli már elmúlt, midőn ismételt búcsunk után a derék Bischara effendi feljethetetlen vendégszerető házát odahagytuk. Husz percz alatt a révben valánk s bőséges baksisokat osztogatva kísértünk között, szerencsésen a tulpartra evetünk.

Gözösünkre érve, hátramaradt társainkat már mély álomban leltük, s mi is mielőbb ily állapotba igyekezvén jutni, visszavonultunk.

TÁRCZA.

A „Nilusi emlékek“-ből.

(Irtá Benedikty József. Bevezetéssel ellátta Vajda Viktor. Négy képpel. Ára 2 frt. 50 kr.)

Deczember 6-án az egyszerre beállott, s a folyam felületét egészen ellepő köd miatt, csak 8 óraker hagytuk el a girgehi kikötőt, Denderahnak irányozva utunkat. Mi is későn keltünk, s minthogy a vidék szépségeinek élvezetét a köd lehetlenné tette, társaságunk nagyobb része a társalgó terembe vonult jegyzeteket tenni, vagy az átélt eseményeket és tapasztalatokat részletesen is leírni; mások kártyázáshoz fogtak, a hölgyek számára a tábornok whistpartiet rendezett, míg a Nimrod-csapat puskával vállán sétált fel és alá a földézetten, várva, míg a jó szerencse valami nilusi vadat hoz.

A jó szerencse azonban makacs volt, s a hajós-kapitány is megsokalva már a dolgot, vagyis inkább a sok sétfikálást, a Nimrodok egyikéhez fordulva, így szóló: a folyom nem unták már meg azt a folytonos mozgást, s nem volna-e okosabb valahol nyugton ülve, kényelmesen pipázni és gondolkodni, mint így haszontalanul fáradozni?

A jó ember magáról itélt, mert ő, mint a korán embere, szerette a tétlenséget, egész nap egy ponton ült, csak kivételkép hagyva el pár percnyire helyét.

Délutáni 5 óra tájt egy virágzó nagy várost láttunk magunk előtt elterülni a Nilus jobbpartján. Itt állomást kellett volna tartanunk, de hajónk a part alacsony és fővényes, valamint a víz sekélyes volta miatt nem közeledhetvén Kenekhez, kényszerítve valánk a vele szemben a balparton fekvő Dengerah előtt kikötöni.

Itt kezdődik a sakálók valódi országa, és itt van a vörös orru, fekete s fehérrel pettyezetett snepfék tanyája. Ebédnél valánk, midőn egy felgyezett arabs lépett a terembe, kezében egy levéllel, melyet az alkirályi biztosnak nyujtott át. Az, elolvassa czimét, átadá Primoli grófnak, kihez intézve volt. A fiatal ember átfutá a levelet, s mosolyal érdekes arczán, tudtunkra adá, hogy miután a keneki francia konzul, a császárának, nilusi utazásakor tett szolgálataiért a becsületrend keresztjét kapta a francia császártól, ez alkalmat, ő ittélünkkel egybekötve, felhasználja egy esti ünnepély (fantázia) rendezésére, melyre ezennel társaságunkat is meghívja.

Elfogadva a meghívást, az alkirályi biztos azonnal intézkedést tett, hogy a helybeli kormányzó kis naszádját készen tartásák, melyen ebéd után a tulpartra mehessünk. Esti nyolcz óraker már földézetén valánk, s a hajósok szelnek eresztették a csinos kis járművet, melynek belseje széles török divánokkal ellátott s fényesen világitott teremből, s egy kised háló kabinból áll, melyet hivatalos utazásai alkalmával a kormányzó szokott használni.

Közeledve az ellenkező oldalhoz, bolygó tüzeket vetünk észre, melyeket, a partra érve, a keleten szokásos lámpáknak ismertünk fel. Ezek ölnyi hosszúságu rudakon álló, s keskeny vaspántokból font kosarak, me-

